

ת"פ 43911/07/15 - מדינת ישראל נגד ק ש

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת
ת"פ 43911-07-15 מדינת ישראל נ' ש

בפני: כבוד השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל ע"י ליטל לוזון מתביעות לכיש
נגד
הנאשם ק ש ע"י ב"כ עו"ד אמיגה

גזר דין

1. הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בכתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפת בת זוג, ובעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בניגוד להוראות סעיפים 382 (ב) ו- 382 (ג) לחוק העונשין תשל"ז 1977.
2. כעולה מכתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם, ביום 18.7.15 הוא תקף את בת זוגו בכך שהכה אותה בחגורה בעלת אבזם, וגרם לה המטומות במותן, ברגל ביד ובכתף. ארבעה ימים קודם לכן, ביום 14.7.15, תקף הנאשם את בת זוגו ברכב, בנוכחות בתם בת השש, בכך שהדף את פניה בידיו.
3. **מתחם העונש ההולם** בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, שומה על בית המשפט לקבוע קודם את מתחם העונש ההולם את העבירה, בהתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה, במדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. המאשימה טענה כי יש להחמיר בעבירות של אלימות במשפחה ולכן טענה למתחם ענישה שבין שלושה חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר.
4. כל עבירת אלימות, שיש בה פגיעה בגופו של אדם אחר, היא עבירה חמורה. פגיעה במרקם העדין של היחסים בין בני זוג, יש בה חומרה ייחודית, ולא בכדי קבע המחוקק כפל עונש, שעה שעבירת האלימות מבוצעת כלפי בן זוג. אין ספק כי עבירות של אלימות במשפחה הן רעה חולה, ובתי המשפט קבעו לא אחת כי יש להחמיר בענישה בעבירות אלה.
5. בענייננו, לא מדובר במעידה חד-פעמית, אלא בשני אירועי אלימות בהפרש של ארבעה ימים. אם התקיפה ביום 14.7.15 היתה מינורית יחסית, וכללה הדיפה של המתלוננת בפניה, הרי שאירוע האלימות השני, ביום 18.7.15, של הכאת המתלוננת באמצעות חגורה עם אבזם, וגרימת חבלות של ממש בכל חלקי גופה - הוא אירוע חמור שלא ניתן להקל בו ראש.
6. לאחר שאני מביא בחשבון את נסיבות העבירות בהן הורשע הנאשם, על רקע מגמת הפסיקה להחמרה בעבירות אלימות במשפחה, נראה לי כי מתחם העונש ההולם מחייב גם מאסר בפועל, ועומד בין חודש

מאסר ועד לשנת מאסר בפועל.

7. **גזירת הדין בתוך מתחם העונש ההולם** בתוך מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אלא אם מצא לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום או משיקולי הגנה על הציבור.

8. **תסקירי שירות המבחן**

א. התסקיר הראשון מיום 7.6.16, היה בעייתי. התסקיר הדגיש כי הנאשם הודה בביצוע העבירה, אולם הוסיף וטען כי דווקא המתלוננת היא הנוהגת באלימות ומגישה תלונות שווא. המתלוננת תיארה אלימות מתמשכת. שירות המבחן ערך נסיון טיפולי, אולם שיתוף הפעולה של הנאשם היה חלקי, והוא לא לקח אחריות על דפוסי ההתנהגות האלימים שלו. בנסיבות אלה, נמנע שירות המבחן מכל המלצה טיפולית, והמליץ על ענישה בדרך של מאסר בעבודות שירות.

ב. התסקיר השני מיום 22.9.16 הציג תמונה מעט שונה: מהתסקיר עלה כי הנאשם עבר להתגורר בבית אביו והשתלב בעבודה בראש העין, הוא השתלב בקבוצה טיפולית לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגם. שירות המבחן התרשם כי שיתוף הפעולה שלו בקבוצה הוא חיובי, אם כי הנאשם התקשה עדיין לבצע התבוננות מעמיקה לגבי דפוסי המכשילים. שירות המבחן קבע כי לנוכח הטיפול, הערכת הסיכון היא נמוכה לביצוע עבירות אלימות בתחום המשפחה, והמליץ על הטלת צו מבחן למשך שנה במהלכו יימשך הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה, זאת לצד הטלת מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי כאמצעי הרתעה נוסף.

טיועוני הצדדים

9. המאשימה ביקשה לגזור את העונש לצד החומרה. התובעת ציינה כי למרות ההמלצה הסופית של שירות המבחן, הרי שמהתסקיר עולה כי הנאשם עדיין איננו עורך בדיקה משמעותית של התנהגותו האלימה כלפי בת זוגתו. מדובר בשני אירועים חמורים של פגיעה בגופה של המתלוננת כשבאחד מהאירועים גם נגרמו חבלות של ממש. הפסיקה קבעה כי עבירות של אלימות במשפחה מחייבות ענישה מרתיעה, גם בדמות מאסר בפועל, ולכן למרות השורה האחרונה בתסקיר השני, נראה כי אין מקום לסטות ממתחם הענישה ויש לגזור על הנאשם מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות.

10. הסנגור טען כי הנאשם הודה בהזמנות הראשונה. הוא שהה במעצר ממש כתשעה ימים מיום 18.7.15 ועד ליום 29.7.15, לאחר מכן עוד חודש ימים ב"מעצר בית" מלא, ועוד כשנה ב"מעצר יישובי" בעיר אילת. מעיון ברצף התסקירים, עולה כי הנאשם עבר כבר דרך ארוכה עד להבנת הפסול שבמעשה והרתמות להליך טיפולי. בנסיבות אלה, נטען כי יש לאמץ את המלצות התסקיר, כאשר צו מבחן יכולו את הנאשם להתנהגות חיובית גם בעתיד. בסופו של דבר מדובר באירוע אלימות יחיד לאדם ללא עבר פלילי, אשר הבין

את חומרת מעשיו ומקבל טיפול ולכן, לטענת ההגנה, אין מקום למאסר בפועל.

11. הנאשם עצמו ביקש לשאת דברים טרם גזר הדין, הוא הביעה חרטה מעומק הלב על העבירות שביצע, אבדן הקשר המשפחתי הוא עברו עונש לכשעצמו והעונש הטיפולי מסייע לו.

הפסיקה

12. המאשימה הגישה שורה של פסקי דין בהם נגזרו עונשי מאסר בפועל גם ללא עבר פלילי. במסגרת רע"פ 3463/15 יורי קוטוב נ' מדינת ישראל (21.5.15), אישר בית המשפט העליון ענישה של עשרה חודשי מאסר בפועל בגין שלושה אירועים של תקיפת בת זוג. סטירה שגרמה לשטף דם, מכות באמצעות חגורה ושבירת משקפי שמש של בת הזוג. נקבע כי למרות התסקיר החיובי, אין בגזר הדין סטייה ממדיניות הענישה המצדיקה התערבות בעונש, שכן העונש מביא בחשבון את מידת ההשפלה שחוותה המתלוננת בעת שהותקפה ע"י הנאשם שהפשיל את מכנסיה והכה אותה בחגורה, כאשר סיכויי השיקום הם רק רכיב אחד מתוך כלל השיקולים. יצוין כי בעניינו, אין הפשלה של המכנס, אולם קיימת ההשפלה שבמכות באמצעות חגורה. במסגרת רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.16), אישר ביהמ"ש העליון עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, בגין תקיפת בת זוג ע"י משיכה בשערה, כיפוף גופה ואחיזה בצווארה, וזאת למרות תסקיר חיובי. בעניין רע"פ 3152/08 אלברט חמו נ' מדינת ישראל (23.10.08), אישר ביהמ"ש העליון ענישה של שנה מאסר בפועל בגין עבירות של אלימות במשפחה, אולם זאת על רקע הרשעה קודמת בביצוע עבירות אלימות במשפחה ולכן הנושא אינו רלוונטי באופן ישיר לעניינו.

13. מנגד, ההגנה הגישה מנגד פסיקה מקלה מבתי משפט השלום באשר למקרים בהם הסתפקו בתי המשפט בענישה צופה פני עתיד בעבירות אלימות במשפחה, על רקע תסקיר חיובי. כך למשל במסגרת ת"פ (שלום קריית גת) 13154/11/13 מדינת ישראל נ' אליהו גרנות (1.9.14), נידון נאשם ללא הרשעה בגין עבירה של אלימות במשפחה לנוכח המלצות של שירות המבחן. בעניין תיק פלילי (שלום עכו) 61086-06-15 מדינת ישראל נ' נעים מרעי (9.3.16), הסתפק בית המשפט בענישה של צו מבחן ומאסרים על תנאי, למרות שהנאשם הורשע בעבירה חמורה של תקיפת אשתו באמצעות מקל בשני אירועים שונים. בעניין תיק פלילי (שלום ת"א) 33777-02-13 מדינת ישראל נ' אדם וקנין (9.2.15), נגזרו על נאשם מאסרים על תנאי של"צ ומבחן בגין שלוש עבירות של תקיפת בת זוג, שתיים מתוכן לרבות חבלה של ממש. בית המשפט קבע כי למרות חומרת המעשים והחזרתיות שבהם, יש לקבוע כי מעשי השיקום צלחו ולכן יש לחרוג מהותית ממתחמי הענישה.

14. ניכר אפוא מהפסיקה, כי המגמה היא החמרה בעבירות אלימות במשפחה, גם בהעדר עבר פלילי, ולעיתים אף חרף המלצות שירות המבחן. עם זאת, עקרון האינדיבידואליזציה בענישה, הצדיק במקרים חריגים ענישה מקלה, ללא מאסרים בפועל, משיקולי שיקום.

15. בעניינו מדובר בשתי עבירות חמורות, בהפרש של ארבעה ימים, כאשר במקרה הראשון כרונולוגית, הדף הנאשם את פניה של בת זוגו, ברכב, בנוכחות הבת הקטינה. במקרה השני כרונולוגית, הכה הנאשם את

המתלוננת באמצעות חגורה עם אבזם מברזל, וגרם לה חבלות של ממש בכל חלקי גופה. יש ממש בטענת המאשימה כי רצף העבירות מחייב החמרה בענישה. עם זאת, מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם החל בהליך טיפולי והוא משתף פעולה בהליך, וזאת למרות שהוא עדיין מתקשה מבחינה משמעותית של מעשיו.

16. יצוין, כי מתסקיר שירות המבחן עלה לכאורה שהנאשם הכחיש קיומה של התנהגות אלימה והאשים את המתלוננת בעדויות כוזבות. בנסיבות אלה, בפתח הדיון בטיעונים לעונש פנה בית המשפט לנאשם, על מנת לבחון את הודיתו. הנאשם אישר את שני האירועים במהלכם הכה בחגורה את המתלוננת במקרה אחד, ודחף אותה במקרה אחר.

17. גם הדברים שמסר הנאשם טרם גזר הדין, מלמדים על חרטה וצער על המעשים בהם הודה.

18. מחד גיסא, נוכח חומרת העבירה לא מצאתי מקום להסתפק בהמלצת שירות המבחן לענישה בדמות מאסר על תנאי וצו מבחן בלבד. מאידך גיסא, לנוכח העובדה שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי, אשר גילה חרטה על המעשים והחל בהליך טיפולי, אין מקום לאמץ את עתירה של התביעה למאסר בפועל לתקופה ממושכת. לאחר שאני מאזן בין טענות הצדדים ומביא בחשבון את הפסיקה, את חומרת העבירות ואת האמור בתסקירים, נראה לי נכון לגזור מאסר לתקופה קצרה שניתן לרצותו בעבודות שירות, בנוסף לענישה צופה פני עתיד ולצו המבחן.

19. אשר על כן, לאחר שאני שוקל את מכלול השיקולים לחומרה ולקולה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר, אותם יישא הנאשם בעבודות שירות ב"לתת" באילת עפ"י המלצת הממונה על עבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות ביום 3.4.17 עד השעה 08.00 במשרדי הממונה על עבודות שירות שליד כלא ב"ש. הנאשם הוזר כי עליו למלא אחר כל הנחיות הממונה על עבודות השירות והמפקח הישיר, שאם לא כן, ניתן יהיה להורות על ריצוי המאסר בפועל ממש.

ב. עשרה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, בהתאם להוראות סעיף 52(ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, שלא יעבור כל עבירת אלימות שהיא פשע.

ג. חמישה חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, בהתאם להוראות סעיף 52(ג) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, שלא יעבור כל עבירת אלימות שהיא עוון ואיננה פשע או עבירת איומים.

ד. הנאשם יעמוד לפיקוח שירות המבחן בצו מבחן לתקופה של שנה מהיום. הנאשם הוזר כי אם לא ישתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ניתן יהיה לבטל את הצו ולגזור עליו עונשים אחרים.

20. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבירות שירות ועל שירות המבחן למבוגרים.

21. חגורת עור תוחזר לבעלים.

22. אם נותרה הפקדה בתיק המ"ת יש להשיבה למפקיד.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

ניתן היום, י"ד כסלו תשע"ז, 14 דצמבר 2016 במעמד הצדדים.